

[Niels Helvog Petersen.]

dan tror man man begrænser efterspørgslen efter fast ejendom, når det fortsat vil være sådan, at det er værdifaste penge, man anbringer, og når penge anbragt dér ikke underkastes nogen form for beskatning?

Endelig for det tredje: hvorledes tror man at man, ligeegyldigt hvordan man så bærer sig ad med kontrol i banker og sparekasser, kan registrere renteindtægter, når ingen har nogen forpligtelse til over for skattevæsenet at opgive et rentefradrag? Hvis det er sådan, at renter ikke kan trækkes fra, så ved jeg ikke, hvorledes man vil bære sig ad med ved krydsrevision at finde ud af, hvor renteindtægterne lander henne. Jeg ved ikke, hvem man forestiller sig der får gavn af sådanne ordninger, hvorefter man frit og uden nogen som helst kontrol kan foretage transfereringer og dermed sikre sig, at indkomst, der formelt kan gøres op som renteindkomst, er skattefrie penge.

Hvis socialistisk folkeparti har nogen forestilling om, at en afskaffelse af rentefradraget i særlig grad skulle være til gavn for de mennesker i samfundet, som har det dårligst, som har færrest penge at rokere med, som har de laveste indkomster og mindst fast ejendom, så tror partiet grueligt fejl. Jeg er ganske overbevist om, at det, man her er på vej til at gøre, det er noget, som i allerhøjeste grad kommer til at vende den tunge ende nedad.

Jeg beklager meget, at regeringen er gået ind på en beslutning om dette ligesom med bind for øjnene, at man har vedtaget, at nu skal man afskaffe dette rentefradrag, uden tilsyneladende at gennemtænke konsekvenserne, uden at lægge vægt på, at de sagkyndige udredninger, man har indhentet ikke blot i Danmark, men også i vore nordiske nabolande og andre steder i Europa, jo temmelig entydigt siger, at det system, vi har i øjeblikket med rentefradrag, er ikke særlig godt, det har sine svagheder, men det er det bedste, vi kan lave, og enhver anden ordning vil være belastet med svære og værre ulemper.

Jeg forstår, at finansministeren ikke er tilfreds med, at jeg ligesom går ud fra, at man har vedtaget at afskaffe rentefradraget. Jeg spurgte statsministeren i første omgang, men jeg fik ikke noget svar. Jeg går ud fra, at jeg så helt må holde mig til,

hvad der står i den nævnte betænkning, hvori det siges, at man har vedtaget, at dette skal ske. Jeg lyttede også til hr. Morten Lange. Jeg forstod på hr. Morten Lange, at beslutningen var truffet. Der står jo bl. a., at den vedtagne begrænsning af fradragsret for renter af privat gæld — det er én side af sagen — nu skal følges op med en tilsvarende begrænsning af anden form for rentefradrag. Derfor må jeg gå ud fra efter at have læst betænkningen og efter at have hørt hr. Morten Lange, at nok forestår der yderligere undersøgelser, men det er ikke undersøgelser af, om man skal gøre det, men kun af, hvordan man skal gøre det. Jeg anmelder fra starten min dybe skepsis over for, om man kan lave noget her, der er socialt rimeligt. Jeg forstår godt, at man kan lave det — man kan jo lave hvad som helst — men socialt rimeligt tror jeg ikke det bliver. Jeg vil gerne gentage, at jeg forstår ikke, at regeringen har villet lade sig drive til under nogen omstændigheder at gå ind i formuleringer og løfter til SF så letsindigt, som der her er tale om.

Budgetministeren nævnte de to store problemer i dansk økonomi: inflationen, som efter min opfattelse og min vurdering på grund af den stærke indenlandske efterspørgselsstigning i høj grad er selvskabt plage, og betalingsbalancen, som med det store udsving, den tager i år, også for en stor del er selvskabt plage, og hvor jeg ikke ser nogen lettelse i situationen, ikke i år og heller ikke til næste år, hvor regeringen jo da også har undladt at stille en sådan i udsigt.

Der er imidlertid et problem mere i vores økonomi, der er også et skatteproblem, og det knytter sig bl. a. til væksten i offentlige udgifter og i øvrigt også til inflationsudviklingen, som jo belaster de offentlige budgetter særlig hårdt på grund af det høje lønindhold, der er i de offentlige udgifter. Derfor vil jeg godt gentage spørgsmålet: hvorledes forestiller man sig skatteudviklingen? Jeg tænker bare på 1973 og tidligt i 1974. Har regeringen planer om, at der skal røres ved skattepolitikken i indeværende år, eller planlægger man det til begyndelsen af 1974?

Det er umuligt for udenforstående at se, at det ikke vil blive nødvendigt inden for en forholdsvis kort tid, medmindre man da vil lade økonomien sejle fuldstændig, at gribe